

Kraków dnia 07-12-2009

Kraków

NIP:

reprezentowany przez doradcę podatkowego

adres do doręczeń

NIP:

Urząd Miasta Krakowa
Biuro Obsługi Mieszkańców
ul. Powstańców Warszawy 10

Data 2009-12-07 (1)

Nr 5836872 3

17.00

Przyjęto
PD 2009-12-08
Skrzynka
MKT

Prezydent Miasta Krakowa

WNIOSEK O WYDANIE INTERPRETACJI PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Działając w imieniu mojego mocodawcy Pana [redacted] na podstawie udzielonego mi pełnomocnictwa, na podstawie art. 10 i art. 10a ust. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.) w związku z art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.) zwracam się z wnioskiem o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w następującej sprawie:

1. Wyczerpujące przedstawienie zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego.

Mój mocodawca [redacted] rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej od dnia [redacted] 2006r., pod nazwą: [redacted] i prowadzi ją do chwili obecnej.

Na podstawie Wpisu do ewidencji działalności gospodarczej dokonanego przez Urząd Miasta Krakowa, nr wpisu [redacted] z dnia [redacted], przedmiotem prowadzonej przez Pana [redacted] działalności gospodarczej jest:

72.21.Z – Działalności edycyjna w zakresie oprogramowania

72.22.Z – Działalność w zakresie oprogramowania, pozostała

72.60.Z – Działalności związana z informatyką, pozostała

Działalność prowadzona przez mojego mocodawcę wykonywana jest w siedzibach zleceniodawców, gdzie wykonywana jest większość prac związanych ze świadczonymi usługami.

Podatnik dla dopełnienia formalności rejestracyjnych, jak i potrzeb ewidencyjnych, w momencie rejestracji firmy zgłosił w Urzędzie Miasta Kraków, iż adresem jego działalności jest: ul. [redacted] Kraków, zaś miejscem działalności obszar całego kraju.

Faktem jest, że zgłoszony adres działalności tj. ul. [redacted] to miejsce zamieszkania mojego mocodawcy. Lokal ten jest lokalem mieszkalnym i w żaden sposób nie został przystosowany do prowadzenia w nim działalności gospodarczej.

Ponadto jak już wspomniałem wcześniej charakter działalności, prowadzonej przez mojego mocodawcę nie powoduje konieczności posiadania:

- odrębnego lokalu będącego siedzibą prowadzonej działalności gospodarczej;
- wyodrębnionej części lokalu mieszkalnego, która byłaby zajęta na prowadzenie działalności gospodarczej;

ponieważ, jak już wspomniałem wcześniej, działalność wykonywana jest głównie w siedzibie zleceniodawców.

2. Własne stanowisko w sprawie oceny prawnej stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego:

W przedmiotowej sprawie znaczenie mają dwie kwestie:

- pierwsza, to rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej, który to powoduje, iż jest ona prowadzona bezpośrednio u klientów,
- druga, to warunki lokalowe, faktem jest że lokal, który zgłoszony został jako miejsce adresu działalności gospodarczej, jest lokalem mieszkalnym i nie dokonano w nim zmian w celu prowadzenia działalności gospodarczej.

W związku z przedstawionym powyżej stanem faktycznym stoję na stanowisku że organ nie może uznać iż na przedsiębiorcy ciąży obowiązek wynikający z przepisu art 5 ust 1 pkt 2 lit b Ustawa z dnia 12.01.1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. nr 121, poz. 844 z późn. zm.), który stanowi iż: Rada gminy, w drodze uchwały, określa wysokość stawek podatku od nieruchomości, z tym że stawki nie mogą przekroczyć rocznie(...), od budynków lub ich części, lit b) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej - 19,81 zł od 1 m² powierzchni użytkowej.

W moim ocenie w przepisie art. 5 ust 1 pkt 2 ww ustawy, określającym wymiar podatku od nieruchomości ustawodawca celowo rozróżnił znaczenie pojęć:

- związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, od pojęcia
- zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej

Zasadnicza różnica, to fakt, iż lokal „zajęty” na prowadzenie działalności gospodarczej musi być w rzeczywistości zajęty na ten cel, przy czym i niezbędny do jej wykonywania, będąc jednocześnie czynnikiem warunkującym jej prowadzenie.

Jeśli zaś mowa o lokalu związanym z działalnością gospodarczą związek jego już nie jest tak formalny i bezwzględnie konieczny, nie jest także nieodzowny.

Odnosząc to do przedmiotowej sprawy stoję na stanowisku, iż stwierdzenie użyte przez ustawodawcę „zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej” zostało celowo użyte, a określenie „zajęty” na prowadzenie działalności gospodarczej, jest czymś zupełnie innym niż określenie „związany”, z prowadzeniem działalności gospodarczej, o którym mowa w pierwszej części przepisu art 5 ust 1 pkt 2 lit b.

Zatem należy stwierdzić, iż lokal zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej to lokal wykorzystywany bezpośrednio w związku z „nią”, bezpośrednie wykorzystanie powinno objawiać się odpowiednim jego przystosowaniem dla celów działalności gospodarczej.

Przystosowanie zaś to nic innego jak ustanowienie pewnego ładu i porządku panującego w wyodrębnionej na ten cel części lokalu, który objawia się nie poprzez wyposażenie wyodrębnionej części w standardowe artykuły takie jak biurko, czy też szafkę. Przystosowanie polega raczej na całkowitym wyłączeniu części lokalu, w tym wypadku mieszkania z podstawowego użycia i wykorzystywanie go wyłącznie do działalności gospodarczej. Takie działanie wyklucza tym samym jakiegokolwiek inne działania z nim związane.

W przedmiotowej sprawie, nie wyodrębniono części lokalu zajmując ją jedynie na prowadzenie działalności gospodarczej, nie dokonano także w tym lokalu żadnych przystosowań mających służyć prowadzeniu w nim przedmiotowej działalności gospodarczej.

Wobec powyższego stoję na stanowisku iż obowiązkowa rejestracja w Urzędzie Miasta, gdzie konieczne jest wpisanie adresu działalności, nie może być podstawą do stosowania przepisu i art 5 ust 1 pkt 2 lit b. Ten fakt bowiem nie decyduje że lokal jest zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej. Idąc dalej tym tokiem rozumowania należy stwierdzić, iż w przypadku prowadzenia działalności na warunkach przedstawionych powyżej (przedmiot i miejsce) mój mocodawca nie ma obowiązku zapłaty podatku na podstawie przepisu art. 5 ust 1 pkt 2 ponieważ nie posiada on miejsca zajętego na prowadzenie działalności gospodarczej, a charakter działalności jaki obecnie prowadzi nie powoduje konieczności jego posiadania.

Doradca Podatkowy

[Redacted signature]

[Redacted name]

Kraków dnia 12 MAR. 2010

reprezentowany przez pełnomocnika
doradcę podatkowego

INDYWIDUALNA INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3 w związku z art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 roku Nr 8 poz. 60 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 07 grudnia 2009 roku złożonego przez Pana [imię i nazwisko] zam. w Krakowie, ul. Korzeniowskiego 27/28, o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego

stwierdzam

że w przedstawionym stanie faktycznym, stanowisko Strony jest prawidłowe.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 07 grudnia 2009 r. Strona wystąpiła do Prezydenta Miasta Krakowa o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. nr 121, poz. 844 z późn. zm.) w zakresie podatku od nieruchomości. Zgodnie z art. 14b § 3 ustawy Ordynacja podatkowa składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Przedmiotowy wniosek podlega opłacie w wysokości 40 zł, która winna być uiszczona w terminie 7-miu dni od dnia złożenia podania. Opłatę pobiera się odrębnie od każdego przedstawionego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego. Czynności sprawdzające podjęte w sprawie, wykazały, iż ww. opłata nie została uiszczona, w związku z czym postanowieniem z dnia 15 grudnia 2009r. wezwano Stronę do usunięcia braku formalnego wniosku pod rygorem pozostawienia podania bez rozpatrzenia. W dniu 22 grudnia br. uiszczono należną opłatę w wysokości 40 zł. Przedmiotowy wniosek uzupełniono również o oświadczenie Strony, o którym mowa w art. 14b § 4 ustawy Ordynacja podatkowa. Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż wniosek strony został złożony poprawnie pod względem formalnym.

Podatnik przedstawił stan faktyczny, wskazując, iż jest właścicielem nieruchomości lokalowej położonej w Krakowie, ul. Korzeniowskiego 27/28. Jest to zarazem miejsce zamieszkania Podatnika, jak i adres działalności, którą prowadzi od dnia 1 lutego 2006r. (nr wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Krakowa

643/2006). Przedmiot działalności został określony zgodnie z PKD symbolem 72.21Z – działalność edycyjna w zakresie oprogramowania, 72.22Z – działalność w zakresie oprogramowania, pozostała oraz 72.60Z – działalność związana z informatyką, pozostała. Lokal mieszkalny w żaden sposób nie został przystosowany do prowadzenia działalności gospodarczej. Wnioskodawca wykonuje działalność głównie w siedzibie zlecniodawców. Charakter prowadzonej działalności nie powoduje konieczności posiadania wyodrębnionej części lokalu mieszkalnego, która byłaby zajęta wyłącznie na działalność gospodarczą.

Przedstawiając własne stanowisko w sprawie oceny prawnej stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego, Strona wskazała, iż ustalając stawki podatku od nieruchomości w myśl art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2006 r. nr 121, poz. 844 z późn. zm. - dalej „u.p.o.l.”), ustawodawca rozróżnił znaczenie pojęć: budynki lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, a budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej. Lokal zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej to lokal wykorzystywany bezpośrednio w związku z tą działalnością. Wykorzystywanie powinno objawiać się odpowiednim jego przystosowaniem dla celów działalności gospodarczej, a nawet całkowitym wyłączeniu części lokalu, w niniejszym przypadku mieszkania, z podstawowego użycia i wykorzystywanie go wyłącznie do działalności gospodarczej. Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż podanie adresu zamieszkania przedsiębiorcy jako adresu działalności gospodarczej, nie może być podstawą do zastosowania najwyższej stawki podatku od nieruchomości – to jest jak dla budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej. Wobec przedstawionego stanu faktycznego, Podatnik stwierdził, iż nie ma obowiązku zapłaty podatku od nieruchomości wedle stawki, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt. 2 lit. b) ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Po rozpatrzeniu wniosku, wyjaśnia się co następuje;

Przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości, stosowanie do art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2006 r. nr 121, poz. 844 z późn. zm. dalej u.p.o.l.), obok gruntów i budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej są także budynki oraz ich części. W przypadku wyodrębnienia własności lokali, stanowią one odrębny od budynku jako całości przedmiot opodatkowania. Jeśli chodzi o grunt oraz części budynku stanowiące współwłasność, obowiązek podatkowy ciąży na właścicielach lokali w zakresie odpowiadającym częściom ułamkowym wynikającym ze stosunku powierzchni użytkowej lokalu do powierzchni użytkowej całego budynku – art. 3 ust. 5 u.p.o.l.

Zgodnie z obowiązującym przepisem art. 1a ust. 1 pkt. 3 ww. ustawy za grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej należy rozumieć grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami, a także gruntów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt. 1 lit. b, chyba że przedmiot opodatkowania nie jest i nie może być wykorzystywany do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych.

W związku z rejestracją w ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Krakowa, Podatnik uzyskał status przedsiębiorcy. Wskazać należy, iż sam fakt posiadania przez przedsiębiorcę skutkuje tym, że budynek, budowla, grunt – niezależnie od sposobu ich wykorzystania, są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Powyższe dotyczy jednakże budynków o charakterze innym niż mieszkalny.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych różnicuje stawki podatku od nieruchomości dla budynków. W art. 5 ust. 1 pkt. 2 ww. ustawy określone zostały górne granice stawek między innymi dla:

- budynków mieszkalnych lub ich części;
- budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej;
- budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej.

Wyżej powołane przepisy odczytywane we wzajemnym powiązaniu pozwalają wywieść wniosek, iż co do zasady opodatkowaniu stawką właściwą dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej podlegają wszystkie budynki będące w posiadaniu przedsiębiorcy, za wyjątkiem znajdujących się w jego posiadaniu budynków mieszkalnych, chyba że budynki te lub ich części są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej (por. Wyrok NSA w Warszawie z dnia 22 lipca 2009r. sygn. akt II FSK 460/08 lex nr 513322).

Pojęcie „związanych z działalnością gospodarczą” jest pojęciem szerszym od pojęcia „zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej”. Pojęcie „zajętych na” musi oznaczać związek bezpośredni i faktyczne zajęcie na prowadzenie działalności gospodarczej aby móc zastosować stawkę podatku od nieruchomości, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b) u.p.o.l. Wyjątkowość podejścia ustawodawcy do lokali mieszkalnych wiąże się z tym, że jeżeli lokal mieszkalny lub jego część został zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej, ale powierzchnie zajmowane na prowadzenie działalności gospodarczej służą jednocześnie celom mieszkalnym, to będą one korzystały ze stawki określonej w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a) ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, tj. jak dla budynków mieszkalnych. Rozstrzygnięcie podobnej kwestii zawarte zostało w wyroku NSA z dnia 11 sierpnia 1992 roku sygn. akt SA/Wr 650/92 (opubl. w POP 1994/6/115 lex nr 24166). W orzeczeniu tym Sąd stwierdził, że część budynku mieszkalnego może być opodatkowana stawką wyższą, jeżeli została przeznaczona do prowadzenia działalności gospodarczej z wyłączeniem funkcji mieszkalnych i innych, związanych z zamieszkiwaniem w budynku. W orzecznictwie i doktrynie wskazuje się na potrzebę istnienia bezpośredniego związku między częścią budynku mieszkalnego a działalnością gospodarczą wykonywaną przez dany podmiot. Należy zwrócić uwagę, że potwierdzeniem faktycznego zajęcia budynku mieszkalnego lub jego części na prowadzenie działalności gospodarczej może być między innymi fakt rozliczania w ramach prowadzonej działalności gospodarczej kosztów związanych z utrzymaniem budynku mieszkalnego lub jego części lub wprowadzenie tego budynku lub jego części do ewidencji środków trwałych. Jeżeli te okoliczności występują, to taki budynek albo lokal niewątpliwie należy uznać za zajęty na działalność gospodarczą i opodatkować najwyższymi stawkami.

W świetle przywołanych wyżej poglądów oraz aktów prawnych, należy przyjąć, iż przedmiotowy lokal mieszkalny, położony w Krakowie, ul. [REDAKTOWANE] stanowiący własność osoby fizycznej posiadającej status przedsiębiorcy, winien być opodatkowany podatkiem od nieruchomości według stawki obowiązującej na terenie Miasta Krakowa, właściwej dla budynków mieszkalnych lub ich części. Stąd, stanowisko Podatnika zawarte w przedmiotowym wniosku należy uznać za prawidłowe.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia w przedstawionym stanie faktycznym.

Pouczenie

W myśl art. 3 § 2 pkt 4a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2002r. Nr 153 poz. 1270 z późn. zm. - dalej „p.p.s.a.”) na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Krakowie, ul. Rakowicka 10, 31-511 Kraków.

Skargę wnosi się po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację, w terminie 14 stu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć się

o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 p.p.s.a.). Skargę wnosi się (w dwóch egzemplarzach) w terminie 30-stu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie w terminie 60-ciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 p.p.s.a.). Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Miasta Krakowa - Wydziału Podatków i Opłat, al. Powstania Warszawskiego 10, 31-549 Kraków.

Otrzymują:

1. Adresat
2. a/a

z up. PREZYDENTA MIASTA

Andrzej Bielski
Z-ca Dyrektora
Wydziału Podatków i Opłat